

Suur nädal ja ülestõusmispühad

Ülestõusmispühadele eelnev nädal kannab nimetust suur nädal, vahel ka vaikne nädal või kannatusnädal. Suur nädal algab palmipuudepühaga ja lõpeb vaikselaupäevaga. Neil päevil meenutame Kristuse kannatuslugu: kuidas meie Issand ära anti, vangistati, surma mõisteti, ristile naelutati ja hauda maeti.

Suurele nädalale eelneb Laatsaruse laupäev.

Kristuse sõber Laatsarus, kes elas Betaanias, oli raskelt haigestunud. Kristus jõudis Betaaniasse alles siis, kui Laatsarus oli juba neli päeva surnud ja hauakoopasse maetud. Siis aga leidis aset erakordne ime: Kristuse kutse peale tuli surilinadesse mähitud Laatsarus ise hauast välja. Laatsaruse surnuist äratamist peetakse Kristuse ülestõusmise ettekuulutuseks. See näitab, et jumaliku armastuse jõud võidab isegi surma.

Värvi ikoon!
(Laatsaruse ülesäratamine)

Laatsaruse laupäevale järgneb **palmipuudepüha**, mis on viimane pühapäev enne ülestõusmispüha.

Pärast Laatsaruse ülesäratamist saabus Kristus Jeruusalemma, et koos oma õpilastega tähistada juutide tähtsaimat püha – paasapüha. Rahvas võttis teda vastu kui kuningat, tervitas palmi- ja oliivipuuoksi käes hoides ja hüüdes: *Õnnistatud on see, kes tuleb Issanda nimel!* Kristus õnnistas inimesi eelisälu seljas istudes. Kõik olid röömsad, välja arvatud ülempreestrid ja variserid, kellel oli juba valminud plaan Jeesus vangistada ja kohtu ette tuua.

Meil nimetatakse palmipuudepüha ka urbepäevaks, sest kirikutes õnnistatakse siis urbadega pajuoksi. Neid toome ka tuppa, et meenutada: Jeesus on kuningas.

Tee sobivad laused!

Kristus läks

Ta istus

Rahvas võttis

Inimesed hoidsid käes

Palmipuudepüha nimetatakse ka

teda juubeldades vastu.

palmi- ja oliivipuuoksi.

urbepäevaks.

Jeruusalemma.

eesli seljas.

Suure nädala **esmaspäeval** meenutatakse vaga Joosepit, puuseppa, kelle vennad olid orjusesse müünud. Ta sattus vanglasse ja oli suures hädaohus, kuid väljus lõpuks katsumustest võitjana ja temast sai Egiptuse kuningas. Piibli Vanas Testamendis toodud Joosepi lugu kuulutab ette Jeesuse Kristuse kannatusi ja ülestõusmist.

Koos Joosepi looga kuuleme veel Piibli tähendamissõna* kuivanud viigipuust, mis ära neeti. See tähistab juutide palvelat, mis ei andnud vaimseid vilju ja mille Kristus hukka mõistis.

Teisipäeval loetakse jumalateenistusel tähendamissõna kümnest neitsist, kes olid varunud piisavalt õli, et peigmehe saabumisel lamp põlema süüdata. Sellega õpetatakse meid, et peame Kristuse saabumiseks iga hetk valmis olema.

Kolmapäeval meenutatakse eksinud naist, kes valas Kristusele kallist mürrit* ja sai sellepärast õpilastelt noomida. Tema tegu oli armastuse ja kahetsuse võrdkuju.

Veel räägitakse Juudase reetmisest. Juudas Iskariot oli üks Jeesuse kaheteistkümnest õpilasest, kes läks juutide ülempreestrite juurde, et reeta Jeesuse peatuspaik kolmekümne hõbeseekli eest.

Neljapäeval meenutatakse sündmust, mida tuntakse püha õhtusöömaaja nime all. Kristus kogunes siis oma õpilastega viimast korda ühise söögilaua ümber, et tähistada juutide paasapüha. Ta võttis leiva ja veini, õnnistas neid ja jagas oma õpilastele, öeldes: *See on minu ihu ja veri. Sööge ja jooge sellest kõik oma pattude andeksandmiseks.* Selle viimse söömaaja eeskujul jagab preester meile igal liturgial püha armulauda*. Kõik, kes sellest osa võtavad, saavad osa Kristusest endast.

Tollal oli kombeks, et enne sööki pesid teenijad külaliste jalgu. Kristus aga pesi ise ülima armastuse ja alanduse märgiks oma õpilaste jalgu, näidates sellega, et ta on tulnud inimesi teenima. Ta tahtis, et ka tema järgijad teeksid nõnda.

Pärast õhtusöömaega palvetas Jeesus Ketsemani aias. Sealt leidiski ta Juudas, kes oli tulnud koos Rooma sõduritega Jeesust vangistama.

Suur reede on kirikuaasta kõige kurvem päev. Selle päeva jumalateenistused on pühendatud sündmustele, mis leidsid aset vahetult enne Jeesuse surma.

Meenutame, kuidas Rooma maavalitseja Pilaatus ja juudi preestrid Jeesuse üle kohut mõistsid. Kuigi Jeesusel ei leitud süüid olevat, mõisteti ta surma ristilöömise läbi ja vabastati tema asemel röövel Barabas. Veel meenutame Jeesuse kannatusterikast ristiteed Kolgata mäele, tema ristile naelutamist ja surma.

Surma hetkel värises maa ja taevas muutus pimedaks, sest kogu loodu kannatas koos Jumala Pojaga.

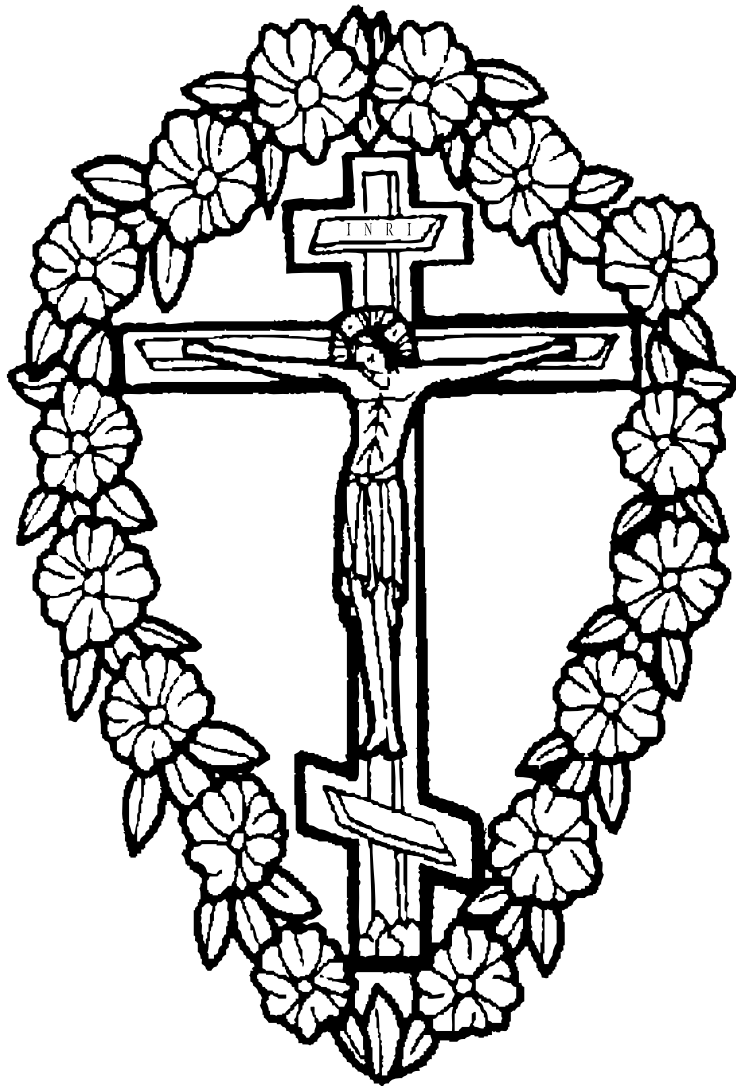
Kristuse sõbrad ja õpilased Arimaatia Joosep ja Nikodeemus võtsid Kristuse ristilt ja asetaskid hauakoopasse, mida valvasid sõdurid. Koopa ette aga veeretati suur kivi.

Selle leinapäeva mälestuseks püstitatakse kiriku keskele Kolgata rist. Ka tuuakse kirikurahvale kummardamiseks lilledega ehitud ja mürriga lõhnastatud Kristuse surikuju – epitaaf. Kirikulaulud kirjeldavad Kristuse matmist. Suur nädal saab lõpule **vaikse laupäevaga**, et anda teed **ülestõusmispühadele**.

Uued sõnad

*tähendamissõna – Jeesuse õpetus
lühikese jutustuse vormis
mürr – healõhnaline salv
armulaud – kiriklik toiming,
mida toimetatakse
püha õhtusöömaaja eeskujul*

Kaunista kolgata rist
Ja värvi lillepärg!

Tee akrostiik!

Selleks leia eelmistest juttudest sõnad, mille esitähtedest saad juutide tähtsaima püha nimetuse.

Rahvas tervitas Jeesust ... käes hoides.
 Laatsaruse äratamine näitab, et Jumala ... võidab surma.
 Kolmapäeval meenutame, kuidas Jeesus ära ...
 Laatsarus oli neli päeva ...
 Kristus pesi ... märgiks õpilaste jalgu.
 Kristus saabus Jeruusalemma ... Laatsaruse äratamist.
 ... -preestrid soovisid Kristust vangistada.
 mürr on-lõhnaline salv
 Kristuse viimast söömaaega nimetatakse ...

Leia eelnevast jutust viis
sõna, mis on peidus!

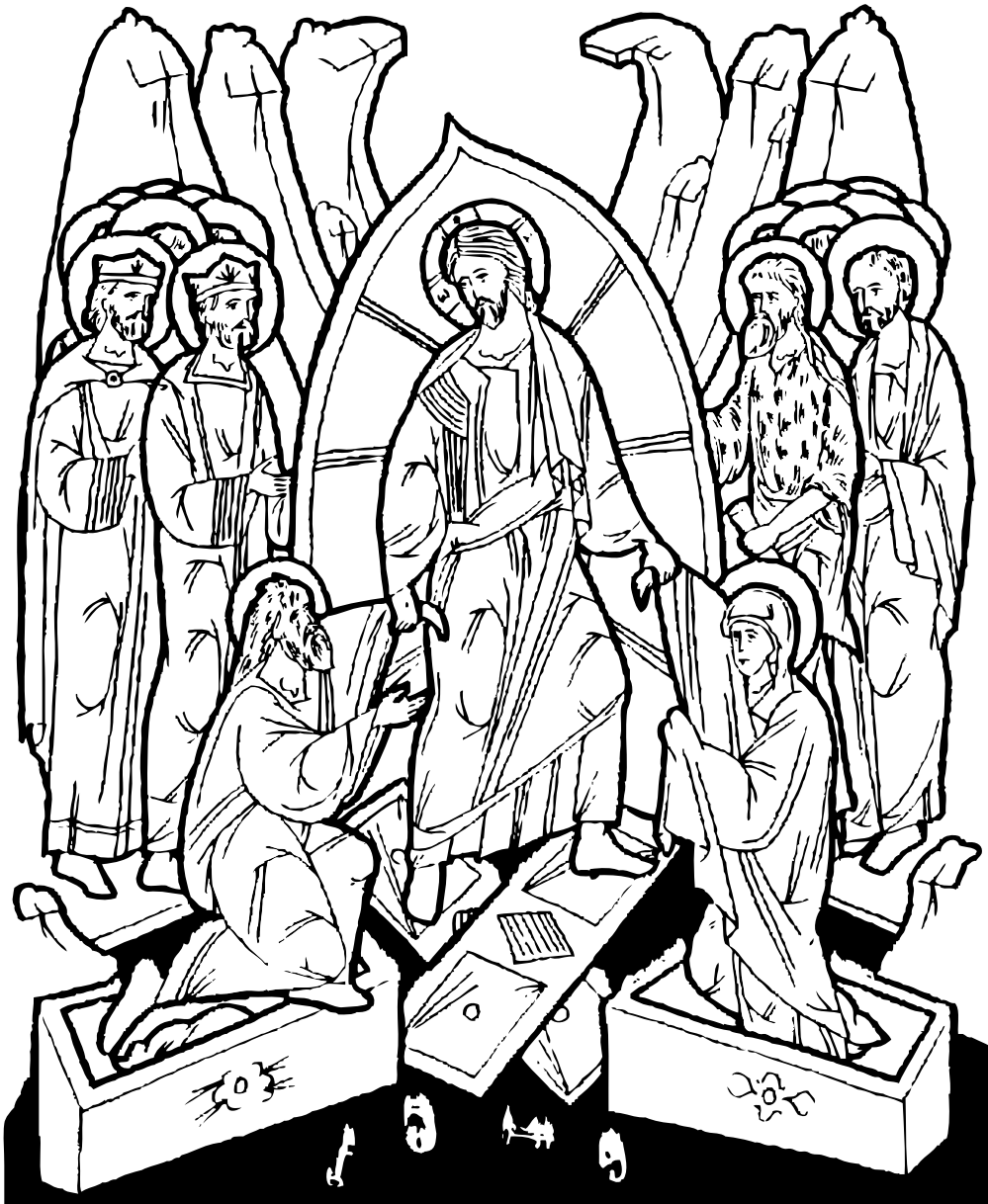
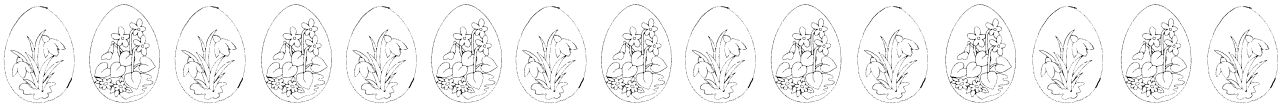
E	P	I	T	A	A	F
D	L	K	H	R	T	I
E	L	A	U	M	A	I
E	A	N	S	U	G	S
R	A	T	E	L	L	U
A	T	E	R	A	O	S
K	U	D	A	U	K	O
A	S	I	L	D	U	P

Kristus on üles tõusnud!

Pühapäeva varahommikul tuli Maarja Magdaleena koos teiste naistega Kristuse hauale. Nad üllatusid, kui nägid, et kivi oli hauasuu eest ära veeretatud ja haud oli tühi. Maas lebasid vaid surilinal. Kivi peal istus ingel, kes ütles neile: *Ärge otsige Jeesust, sest teda ei ole siin. Ta on üles äratatud!* Jeesus ilmus hiljem korduvalt oma õpilastele ja kõneles nendega, et näidata, et ta on tõepoolest elus.

Laupäeva öösel peetakse kirikus ülestõusmispühade jumalateenistust. Ümber kiriku tehakse risti-käik ning preestrid ja kirikurahvas tervitavad üksteist sõnadega: *Kristus on surnuist üles tõusnud!* – *Tõesti on üles tõusnud!* Kõik on rõõmsad, sest surm on ära võidetud, nagu öeldakse kirikulaulus: *Kristus on surnuist üles tõusnud, surmaga surma maha tallanud ja neile, kes hauas olid, elu kinkinud!*

Pärast jumalateenistust peetakse ühine söömaaeg, kus leidub mitmeid erinevaid pühaderoogaid, nagu kohupiimast valmistatud pasha, ümmargune sai kulits ja värvitud munad, mida on lõbus koksida.

ВЕЛИКАЯ НЕДЕЛЯ И ПРАЗДНИК ВОСКРЕСЕНИЯ ХРИСТОВА

Праздник Воскресения Христова предваряет неделя, называемая Великой, иногда Тихой или Страстной. Великая неделя начинается Пальмовым воскресеньем и заканчивается Тихой субботой. В эти дни мы вспоминаем историю страданий Христа: как наш Господь был предан, заключен под стражу, приговорен к смерти, распят на кресте и погребен.

Великой неделе предшествует Лазарева суббота.

Лазарь, друг Христа, жил в Вифании и был тяжело болен. Христос добрался до Вифании, когда Лазарь был мертв уже четыре дня и погребен в гробнице. И здесь произошло особое чудо: по зову Христа обвитый погребальными пеленами Лазарь сам вышел из гробницы. Пробуждение Лазаря от смерти предвещает воскресение Христова и доказывает, что даже смерть может быть побеждена силой божественной любви.

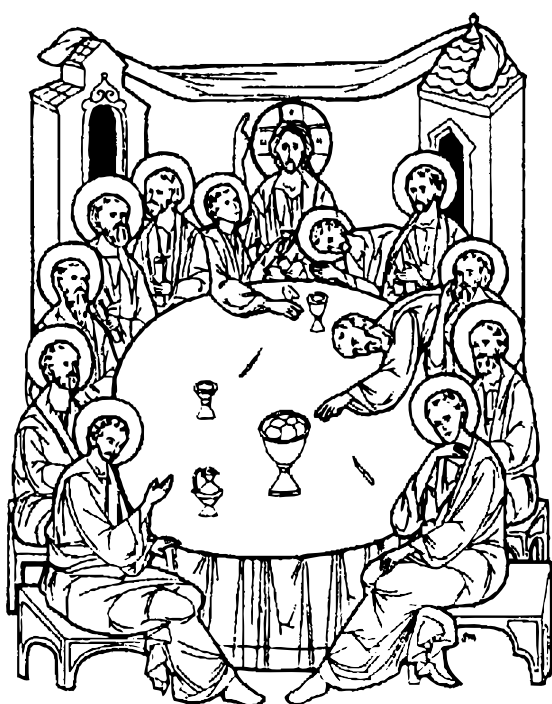
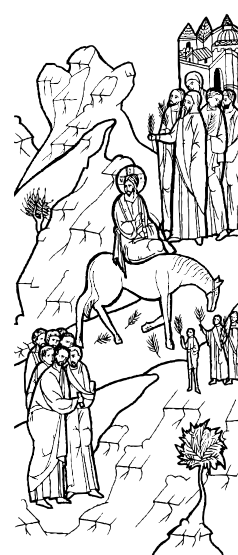

РАСКРАСЬ ИКОНУ! (Воскрешение Лазаря)

За Лазаревой субботой следует Пальмовое воскресенье – последнее воскресенье перед Пасхой.

После воскрешения Лазаря Христос прибыл в Иерусалим, чтобы вместе с учениками принять участие в праздновании важнейшего для иудеев праздника – Пасхи. Народ приветствовал его как царя, держа в руках ветви пальмового и оливкового деревьев и восклицая: «Благословен грядый во имя Господне!». Христос благословляет народ, сидя на осле. Все счастливы, за исключением первосвященников и фарисеев, у которых уже был готов план схватить Иисуса и привести его на суд.

Мы называем Пальмовое воскресенье Вербным, поскольку в наших церквях благословляют ветви вербы. Освященную вербу мы приносим домой, она напоминает нам о том, что Иисус – царь.

В понедельник Великой недели вспоминается праведный Иосиф, которого братья продали в рабство. Он был брошен в темницу, подвергнут мучениям, но в конце концов, оказался победителем в испытаниях и воцарился в Египте. Приведенная в Ветхом Завете история Иосифа прообразует страдания и воскресение Иисуса Христа.

Вместе с историей Иосифа мы слышим также евангельскую притчу* о проклятии бесплодной смоковницы. Смоковница изображает сонмище иудейское, у которого Иисус Христос не нашел духовных плодов, обличил и проклял.

Во вторник за богослужением читается притча о десяти девах, пять из которых заранее приготовили достаточно масла, чтобы зажечь светильники, когда придет жених. Эта притча учит нас быть всегда готовыми ко пришествию Христа.

В среду вспоминается жена-грешница, помазавшая ноги Христа драгоценным миром*, за что Его ученики порицали ее. Поступок женщины выражал любовь и покаяние. Еще говорится о предательстве Иуды. Иуда Искариот – один из двенадцати учеников Иисуса, предавший Его иудейским первосвященникам за тридцать сребреников.

В четверг вспоминаются события Тайной вечери. В последний раз Христос собрался с учениками за одним столом, чтобы отпраздновать иудейскую пасху. Он взял хлеб и чашу с вином, благословил их и передал ученикам со словами: «Приимите, ядите: сие есть Тело Мое. <...> Пейте из нее все, ибо сие есть Кровь Моя Нового Завета, за многих изливаемая во оставление грехов». За каждой литургией* священник по образу этой Тайной вечери преподает нам Святые Дары. Все, кто участвует в этом таинстве, причащаются Самому Христу.

В те времена существовал обычай, по которому перед едой слуги умывали гостям ноги. Христос же в знак высшей любви и смирения Сам омыл ноги учеников, показывая тем самым, что Он пришел для того, чтобы служить людям. Он хотел, чтобы и те, кто последуют за Ним, поступали так же.

Великая пятница – самый печальный день церковного года. Богослужения этого дня посвящены событиям, непосредственно предшествовавшим смерти Иисуса.

Вспомним, как римский прокуратор Пилат и иудейские первосвященники судили Иисуса. Хотя Пилат не нашел никакой вины Иисуса, Его все же осудили на крестную смерть, а вместо Него отпустили разбойника Варавву. Вспомним крестный путь Иисуса на Голгофу, Его страдания, распятие и смерть. В миг смерти Христа земля содрогнулась и небо потемнело, ибо вся тварная природа страдала с Сыном Божиим.

Друзья и ученики Христа Иосиф Аримафейский и Никодим сняли тело Христа с креста и положили в гробницу, которую охраняли солдаты. Вход в пещеру закрыли большим камнем.

В память этих скорбных событий в центре храма устанавливают голгофский крест и выносят для поклонения верующим украшенную цветами и умощенную благовонным елеем плащаницу, символизирующую ту, в которую было завернуто тело Христа после снятия с креста. Церковные песнопения рассказывают о погребении Христа. Великая неделя заканчивается Тихой субботой, чтобы уступить празднику Воскресения Христова.

УКРАСЬ ГОЛГОФСКИЙ КРЕСТ И РАСКРАСЬ ВЕНОК! (Стр. 4)

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

В воскресенье рано утром Мария Магдалина с другими женщинами пришла к гробнице Христа. Они удивились, увидев, что камень отвален от входа в пещеру, а сама пещера пуста. На земле лежали лишь погребальные пелены. На камне сидел ангел, он сказал женщинам: «Не бойтесь, ибо знаю, что вы ищете: Иисуса распятого. Его нет здесь. Он воскрес, как сказал». Позже Иисус многократно являлся Своим ученикам и говорил с ними, чтобы они уверились в том, что Он действительно жив.

В ночь с субботы на воскресенье совершается пасхальное богослужение. Совершается крестный ход вокруг храма, священники и верующие приветствуют друг друга словами: «Христос воскрес! Воистину воскрес!» Все исполнены радости, ибо смерть побеждена, как об этом говорится в тропаре праздника: «Христос воскрес из мертвых, смертию смерть поправ и сущим во гробех живот даровав».

После богослужения все собираются на праздничную трапезу, состоящую из разнообразных блюд, среди которых несколько особенных пасхальных, таких, как, например, творожная пасха, высокий круглый хлеб – кулич и крашеные яйца, которыми так весело биться.

